

2.

Marineministeriet. Kjøbenhavn, den 7de Maj 1898.

Herved 1 Bilag.

I Skrivelse af 31te Marts d. A. har Hr. Formanden, næst at fremsende det hermed tilbagefølgende, i afvigte Samling i Folketinget indbragte Andragende, underrettet Marineministeren om, at Tinget i Anledning af nævnte Andragende har vedtaget følgende:

„Andragende fra Bestyrelserne for Kjøbenhavns Skipperforening, den almindelige Skibsførerforening af 1874 og Kjøbenhavns Navigatørforening om Forandring i §§ 9 og 11 i Lov om Søværningen af 25de Marts 1892 henvises til Marineministerens Overvejelse.“

Endvidere har Hr. Formanden i ovennævnte Skrivelse anmodet om til sin Tid at maatte erholde Meddelelse om, hvilken Afgørelse Marineministeren har truffet i Anledning af det omhandlede Andragendes Henviisning.

Saaledes foranlediget undlader man ikke at udtale, at Marineministeriet af den Dmstændighed, at Andragendet er henvist til dette Ministerium og ikke til Indenrigsministeren, under hvem Loven om Søværningen forterer, ved Sagens Overvejelse er gaaet ud fra den Forudsætning, at Folketinget ikke har ønsket nogen Ændring i denne Lov i Anledning af, hvad der er fremsat i det indkomne Andragende. I denne Retning har jo ogsaa Ordføreren for Udvalget for Andragender udtalt sig ved eneste Behandling af Indstillingen i Tinget, ligesom han ogsaa har antydet, at det, man har villet opnaa ved at henvise Andragendet til Marineministeren, var derigennem at foranledige en Begrænsning af Antallet af de Søofficerer, der med Orlov fra Søværnet og benyttende sig af den dem ifølge Søværningsloven hjemlede Ret søge ud som Førere af Handelsstibe.

Det skal hertil straks bemærkes, at en saadan Henvendelse til Marineadministrationen efter det foreliggende næppe kan siges at have været fornøden, idet Antallet af Officerer, som med Orlov fra Søværnet sejle som Førere af Handelsstibe, for Tiden er og i lange Tider har været meget ringe. For Djeblikket have saaledes 5 Officerer Orlov i det angivne Djebed, og af disse ere de to Førere af Skibe, hvis Rederier ere subventionerede af Staten, og to ere ansatte som Førere af det østafstatiske Kompagnis Skibe. Det maa derfor antages, at det fra Skibsførerforeningerne indsendte Andragende mere var foranlediget af en øjeblikkelig Misstemning paa Grund af den af det østafstatiske Kompagni paatænkte samtidige Ansættelse af flere Søofficerer i dets Tjeneste, thi der foreligger i Virkeligheden ikke nogen egentlig Marsag til Betænkkelighed hos den private Skibsførerstand med Hensyn til Konkurrencen fra Søofficerernes Side, der efter Sagens Natur er og altid maa blive meget ringe. Marineministeriet skal imidlertid have sin særlige Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og vil træffe Foranstaltning til, at den Søofficersstanden ved Lovgivningen hjemlede Afgang til at føre Handelsstibe benyttes inden for passende Grænser. Men yderligere ser man sig ikke i Stand til at gaa i denne Sag, idet denne Afgang til at skaffe yngre Officerer selvstændigt Ansvar paa Søen er af stor Betydning for Søværnet og navnlig da, saa længe som Størelsen af Søværnets Udrustningskonto ikke tillader at give Officererne større Døvelse i Flaadens egne Skibe end for Tiden.

N. F. Ravn.

Sedemann.

Til Formanden for Rigsdagens Folketing.